

Sygn. VUa 6/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2016 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim,

Wydział V w składzie:

Przewodniczący: SSO Beata Łapińska (spr.)

Sędziowie: SSO Urszula Sipińska-Sęk

SSO Magdalena Marczyńska

Protokolant: st.sekr.sądowy Marcelina Machera

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku A. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 16 grudnia 2015r. sygn. IV U 270/15

oddala apelację.

Sygn. akt VUa 6/16

UZASADNIENIE

(...) Oddział w T. decyzją z dnia 30 czerwca 2015 r. przyznał A. L. odszkodowanie za 5% uszczerbku na zdrowiu z tytułu wypadku przy pracy z dnia 1 grudnia 2014 r. W uzasadnieniu wskazał, że komisja lekarska orzeczeniem z dnia 23 czerwca 2015 r. ustaliła uszczerbek na zdrowiu u wnioskodawcy na 5%, dlatego przyznano odszkodowanie za taki właśnie uszczerbek.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł A. L., który podniósł, iż były niezgodności w określaniu uszczerbku - określono go na 10%, a później na 5%. Dlatego przysługuje mu większe odszkodowanie.

ZUS nie uznał odwołania i wniósł o jego oddalenie.

Wyrokiem z dnia 16 grudnia 2015 r. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim zmienił zaskarżoną decyzję i zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T. na rzecz A. L. kwotę 2.271,00 złotych z ustawowymi odsetkami od daty uprawomocnienia się wyroku tytułem odszkodowania za dalsze 3% uszczerbku na zdrowiu.

Sąd i instancji ustalił, że A. L. był pracownikiem firmy (...) w S. Małych. Pracował na stanowisku ślusarza. W dniu 1 grudnia 2014 r. wnioskodawca uległ wypadkowi przy pracy. Podczas podnoszenia z palety jednego z elementów pługa poczuł silny ból z lewej strony w pachwinie.

U wnioskodawcy zdiagnozowano przepuklinę pachwinową lewostronną powysiłkową. Ubezpieczony był leczony w poradni chirurgicznej, a następnie operowany w dniu 6 marca 2015 r. Po operacji znajdował się pod opieką poradni do dnia 29 sierpnia 2015 r. Wnioskodawcy po zabiegu została blizna o długości 7cm i szerokości 2-3mm. Uszczerbek na zdrowiu został ustalony na 8%, w tym 6% długotrwałego i 2% stałego. Uszczerbek 6% to skutek przepukliny, natomiast 2% uszczerbek to skutek blizny pooperacyjnej. Blizna jest skutkiem przeprowadzonej operacji.

Powyższe ustalenie Sąd Rejonowy poczynił na podstawie opinii biegłego chirurga, którą to opinię uznał za prawidłową i dającą podstawę do rozstrzygnięcia sprawy. W ocenie Sądu biegły wykonał ją, bowiem na podstawie dokumentacji medycznej, po jej analizie oraz wykonaniu własnego badania wnioskodawcy, prawidłowo ustalając przebieg leczenia oraz jego komplikacje. Zasadnie – zdaniem Sądu I instancji- przyjął także, że uszczerbek związany z przepukliną wynosi 6%, natomiast 2% uszczerbku na zdrowiu związany z blizną pooperacyjną. Blizna pooperacyjna jest bowiem ściśle związana z koniecznością przeprowadzenia operacji dla likwidacji przepukliny.

Z tych względów Sąd i instancji przyjął, że uszczerbek na zdrowiu u wnioskodawcy, a będący skutkiem wypadku przy pracy z dnia 1 grudnia 2014 r. wynosi 8% .

Zgodnie zatem z art. 12 ustawy wypadkowej za uszczerbek na zdrowiu przysługuje odszkodowanie. Dlatego też Sąd Rejonowy uznał, że wnioskodawca ma prawo do odszkodowania za uszczerbek na zdrowiu. W związku, iż otrzymał on odszkodowanie tylko za część tego uszczerbku (za 5%), przysługuje mu więc odszkodowanie za 3%, stanowiące różnicę pomiędzy odszkodowaniem należnym, a odszkodowaniem przyznanym.

Dlatego też Sąd Rejonowy zmienił zaskarżoną decyzję ZUS i przyznać A. L. odszkodowanie za 3% uszczerbku na zdrowiu w kwocie 2.271,00 zł (art.477¹⁴§2 k.p.c.).

Wyrok powyższy zaskarżył apelacją organ rentowy. W apelacji zarzucił naruszenie:

- prawa procesowego, a w szczególności: art. 233 § 1 i 286 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014r., poz. 101 - j.t.) poprzez błędną ocenę materiału dowodowego oraz sprzeczność ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego i niewyjaśnienie wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy i przyjęcie, że u ubezpieczonego nastąpił uszczerbek na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 1 grudnia 2014 r. w łącznej wysokości 8%, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do takich ustaleń;

- prawa materialnego, a w szczególności: art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2015r., poz. 1242 ze zm.) oraz § 6 pkt 2 i § 1 la rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U. z 2013r., poz. 954 - j.t.) poprzez przyznanie ubezpieczonemu prawa do dalszych 3% uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 1 grudnia 2014 r., podczas gdy ubezpieczony nie spełnia warunków do przyznania tego odszkodowania, gdyż u ubezpieczonego nie wystąpił uszczerbek na zdrowiu spowodowany wypadkiem przy pracy z dnia 1 grudnia 2014 r. w łącznej wysokości 8 %.

Wobec powyższego organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

Podczas rozprawy apelacyjnej w dniu 24 maja 2016 r. pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie apelacji i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego chirurga.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Przyjmując ustalenia poczynione przez Sąd I instancji jako własne, Sąd Okręgowy uznał, że apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie rozważań należy podnieść, że zgodnie z art. 6 ust.1 pkt. 4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych [tekst jednolity Dz.U. z 2009r. Nr 167, poz. 1322] z tytułu wypadku przy pracy przysługuje "jednorazowe odszkodowanie" - dla ubezpieczonego, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy prawidłowo przyjął ustalenia co do wysokości uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego w związku wypadkiem przy pracy poczynione przez biegłego sądowego chirurga M. K.. Biegły ten uznał, iż skarżący wskutek wypadku przy pracy z dnia 1 grudnia 2014 r. miał przepuklinę pachwinową prawostronną, powysiłkową, leczoną operacyjnie i w związku z tym stwierdził u niego uszczerbek na zdrowiu w wysokości 8 %, z czego z pozycji w tabeli nr 65 uszczerbek długotrwały i 2 % - to uszczerbek trwały związany z blizną pooperacyjną, która jest trwałym następstwem leczenia przepukliny. W tym zakresie biegły oparł się na paragrafie 8 pkt 1,2 i 3 rozporządzenia z dnia 8 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu.

Opierając swoje rozstrzygnięcie na powyższej opinii Sąd I instancji nie naruszył reguł wynikających z przepisu art. 233 kpc. Odpowiadając w tym miejscu na zarzut apelacji dotyczący naruszenia tegoż przepisu należy podkreślić, że sąd II instancji ma nie tylko uprawnienie, ale i obowiązek rozważenia na nowo całego zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz jego własnej, samodzielnej i swobodnej oceny, w tym oceny zgromadzonych w postępowaniu przed sądami obu instancji dowodów.

W ocenie Sądu Okręgowego podkreślić należy, iż swobodna ocena dowodów odnosi się zarówno do wyboru określonych środków dowodowych jak i do sposobu ich przeprowadzenia. Ramy swobodnej oceny dowodów wyznaczone są wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego oraz regułami logicznego myślenia, według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i wając ich moc oraz wiarygodność, odnosi je do pozostałego materiału dowodowego. Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według swego przekonania na podstawie rozważenia zebranego materiału. Dając lub omawiając wiary zeznaniom dowodowym kieruje się wyłącznie własnym przekonaniem (por. wyrok SN z dn. 10 czerwca 1999r. II UKN 685/98 OSNP 2000/17/655, wyrok SN z dn. 29 września 2000r. V CKN 94/00, LEX 52589, wyrok SN z dn. 14 grudnia 2001r. V CKN 561/00, LEX 52713)

Należy powtórzyć za Sądem Najwyższym, iż samo przytoczenie w skardze apelacyjnej odmiennej własnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego nie może być uznane za wystarczające do podważenia dokonanych przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych oraz ich oceny i znaczenia jako przesłanek rozstrzygnięcia sprawy, i nie uzasadnia zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. (por. wyrok SN z dn. 3 września 1969 r., PR 228/69, nie publikowany, wyrok SN z dn. 7 stycznia 2005r., IV CK 387/04, LEX nr 177263, wyrok SN z dn. 15 kwietnia 2004r., IV CK 274/03, LEX nr 164852).

Sąd I instancji w uzasadnieniu wyroku dokonał szczegółowej i wszechstronnej oceny zebranego materiału dowodowego w sprawie, wyciągając przy tym właściwe wnioski i nie przekraczając ram swobodnej oceny dowodów. Natomiast polemika ze stanowiskiem Sądu Rejonowego nie znajduje oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym sprawy.

Warto w tym miejscu zwrócić uwagę na brak konsekwencji w prezentowaniu zarzutów. Organ rentowy polemizując z przyjętym ostatecznie przez Sąd rejonowy 8 % uszczerbkiem na zdrowiu, czyli o 3 % wyższym od przyjętego przez

ZUS zdaje się nie zauważać, iż określenie wysokości stopnia uszczerbku na zdrowiu było już mocno problematyczne na etapie orzecznictwa w ZUS –ie. Lekarz orzecznik ustalił bowiem uszczerbek na 10 %, zaś Komisja Lekarska ZUS o połowę mniej, a mianowicie na 5 %. Przyjęcie w tej sytuacji przez biegłego chirurga 6 % mieści się zarówno w granicach ustalonych przepisami prawa (od 5 do 30) . Przekonywująca jest także argumentacja biegłego, iż blizna pooperacyjna o długości 7cm jest trwałym następstwem leczenia operacyjnego polegającego na uszkodzeniu powłok jamy brzusznej. Uznanie przez Sąd meriti powyższej opinii za fachową , wyczerpującą i w pełni przekonywującą nie jest w żadnym razie przekroczeniem granic swobodnej oceny dowodów i nie nosi cech dowolności.

Wobec stanowczych i logicznych wniosków płynących z opinii biegłego chirurga brak było podstaw do uwzględnienia wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego . Wniosek ten zmierzał bowiem li tylko do przedłużenia postępowania dowodowego w sprawie.

Sąd Rejonowy wyczerpująco przedstawił argumenty, przyjęte za podstawę swego rozstrzygnięcia. Zdaniem Sądu Okręgowego argumentacja ta jest trafna i logiczna.

Reasumując Sąd Okręgowy uznał, iż zarzuty apelacji nie znajdują potwierdzenia.

Wyrok Sądu I instancji jest prawidłowy i znajduje potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.

Wobec powyższego, Sąd Okręgowy na mocy art. 385 k.p.c. orzekł, jak w sentencji wyroku.